

Sygn. akt I ACa 810/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Iwona Biedroń
Sędziowie:	SSA Elżbieta Lipińska (spr.) SSA Anna Guzińska
Protokolant:	Katarzyna Stalewska

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2013 r. we Wrocławiu na rozprawie
sprawy z powództwa (...) Ltd. Spółki z o.o. Spółki komandytowej we W.
przeciwko (...) Spółce z o.o. w G.
o zwolnienie od egzekucji
na skutek apelacji strony powodowej
od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu
z dnia 28 lutego 2013 r. sygn. akt I C 845/11

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej 2.700 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 28 lutego 2013 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu oddalił powództwo, którym strona powodowa - (...) Ltd Sp. z o.o. Sp. k. wniosła o zwolnienie od egzekucji ruchomości zajętych w dniu 9 maja 2011 r. przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym (...), A. P. (1), w postępowaniu o sygnaturze KM 648/11 i KM 649/11 dotyczącym szczegółowo wyspecyfikowanych w pozwie ruchomości.

Sąd ten ustalił następujący stan faktyczny:

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w dniu 12 marca 2010 r. w sprawie X G Co 23/10 udzielił zabezpieczenia roszczenia spółki (...) Sp. z o.o. przeciwko obowiązanej (...) sp. z o.o. o zaniechanie przez obowiązaną oznaczania nazwą „(...)”, „(...)”, „(...)”, „(...)” oraz znakiem graficznym należącym do firmy uprawnionej produktów kosmetycznych, zaniechanie wprowadzania do obrotu tak oznaczonych kosmetyków, nakazanie wycofania z obrotu i zniszczenia tych produktów poprzez zajęcie stanowiących własność pozwanej kosmetyków oznaczonych „(...)”, (...), (...), „(...)”

oraz znakiem graficznym należącym do firmy uprawnionej. W kolejnym postanowieniu z 16.04.2010 r. (XG Co 42/10) Sąd Okręgowy we Wrocławiu udzielił zabezpieczenia roszczenia tegoż uprawnionego o nakazanie spółce (...) k. zaniechania wytwarzania kolagenu biologicznie aktywnego według patentu (...) oraz o nakazanie zaniechania wytwarzania produktów kosmetycznych zawierających kolagen aktywny biologicznie wytworzony sposobem według patentu (...), a w szczególności takich produktów jak: (...), a także zajęcie stanowiącej własność obowiązanej, opakowań, etykiet, produktów oraz materiałów o charakterze marketingowym dotyczących tych produktów.

Firma obowiązana (...) Spółka komandytowa, zmieniona następnie na (...) sp. z o.o. s. k., działała od 2005 r. (dopiero w dniu 15 listopada 2012 r. wykreślono z rejestru KRS wszystkie wpisy dla tego podmiotu). Wspólnikiem tej spółki i jej prezesem była A. P. (2). Siedziba spółki mieściła się przy ul. (...) we W.. Spółka zajmowała się m.in. zakupem kolagenu aktywnego biologicznie, jego konfekcjonowaniem i dalszą sprzedażą. Kolagen aktywny biologicznie, który konfekcjonowała obowiązana spółka, wytwarzany był według patentu (...) ((...)).

(...) LTD została zarejestrowana jako nowy podmiot gospodarczy w dniu 11.06.2010 r. Wspólnikiem i prezesem tej spółki była również A. P. (2). Siedziba spółki mieściła się także przy ul. (...) we W..

Powodowa spółka prowadzi działalność w zakresie produkcji (konfekcjonowania) kosmetyków z kolagenem aktywnym biologicznie. Kolagen aktywny biologicznie zakupuje od firmy (...) (nie jest on wytwarzany według patentu (...)). Powód tworzy obecnie nową markę produktów na rynku kosmetycznym(...). Oferowane produkty konfekcjonowane są w opakowania o całkowicie nowym designie.

Dnia 13.09.2010 r. firma (...) Ltd. zakupiła od firmy (...) hydrat kolagenu rybiego biały (16 l), hydrat kolagenu rybiego szary 8 l oraz hydrat kolagenu rybiego czarny 8 l. W dniu 27.10.2010 r. zakupiła hydrat kolagenu rybiego biały 16 l i hydrat kolagenu rybiego szary 8 l. W dniu 30.07.2010 r. (zapłata w całości w dniu 20.12.2010 r.) powodowa spółka zakupiła od firmy (...) Sp. z o.o. na podstawie faktury nr (...) towary takie jak naklejki, słoiczki, kartoniki, ulotki, szczegółowo wyliczone w uzasadnieniu Sądu Okręgowego.

W dniu 9.11.2010 r. komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w G., J. B. (1), w postępowaniu KM 2318/10 dokonał zajęcia ruchomości (produktów kosmetycznych, opakowań i materiałów reklamowych) na podstawie tytułu wykonawczego - postanowienia Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 12.03.2010 r. w sprawie X G Co 23/10 oraz postanowienia Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 16.04.2010 r. X G Co 42/10. Produkty zostały zajęte w siedzibie firmy obowiązanej (...) Sp. z o.o. sp. k (wspólnej też dla(...) Sp. z o.o.) przy ul. (...) we W..

Po dokonanych zajęciach ruchomości zostały oddane pod dozór D. K. i przewiezione do magazynów przy ul. (...) we W.. W dniu 18.02.2011 r. na skutek skargi dłużnika Sąd uchylił zajęcie ruchomości i postępowanie egzekucyjne zostało umorzone z wniosku wierzyciela (pozwanego).

W dniu 9.05.2011 r. komornik sądowy A. P. (1) na wniosek pozwanego jako uprawnionego ponownie wszczął przeciwko obowiązanemu - spółce (...) Sp. z o.o. sp. k. z siedzibą we W. - postępowanie o wykonanie zabezpieczenia na mocy postanowienia Sądu Okręgowego we Wrocławiu z 12.03.2010 r. i 16.04.2010 r. X G Co 23/10 i X G Co 42/10. Postępowanie egzekucyjne prowadzone jest pod sygnaturami KM 549/11 oraz KM 648/11.

W dniu 9.05.2011 r. na podstawie obu tytułów wykonawczych komornik w miejscu przechowywania tych ruchomości u dotychczasowego dozorczy dokonał zajęcia wym. w protokole zajęcia produktów, folderów oraz ulotek i opakowań.

Wśród zajętych przedmiotów są kosmetyki o nazwie „(...)”, „(...)”, a także produkty, gdzie jako producent była wskazana firma obowiązanego (...) sp. z o.o. Sp. k. Produkty te były w takich samych słoiczkach, jak inne zajęte produkty, w tych samych opakowaniach i z tą samą ulotką, co produkty „(...)”. Osobno zostały zajęte słoiczki i osobno kartoniki. Takie same określenia były na zajętych folderach i ulotkach, powtórzone też w języku włoskim i angielskim.

Komornik oddał zajęte towary pod dozór zawnioskowanej przez uprawnionego osoby - E. H.. Postanowieniem z dnia 3.11.2011 r. Komornik sądowy zwolnił ją i ustanowił dozorcą A. P. (2). A. P. (2) nie przejęła dotychczas tych ruchomości.

Obowiązany – firma (...) – wniosła skargę na czynności komornika w postępowaniu KM 648/11 i KM 649/11, domagając się uchylenia zaskarżonych czynności jako sprzecznych z art. 805 § 1 kpc, art. 812 kpc, art. 804 kpc, art. 845 § 2 kpc oraz art. 743 § 2 kpc w zw. z art. 1051 § 1 kpc. Obowiązana podała, że zajęte zostały ruchomości inne, niż wskazane w postanowieniach Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 12.03.2010 r. i 16.04.2010 r., a ponadto należące do innego podmiotu, aniżeli wskazany w tytule wykonawczym.

Postanowieniami z dnia 22.12.2012 r. (I Co 1191/11 i I Co 1192/11) Sąd Rejonowy (...) oddalił obie skargi na czynności komornika.

Patent nr (...) określa metodę pozyskiwania kolagenu biologicznie aktywnego ze skór łososiowatych. Uprawnionym z tego patentu jest (...).

Przy takich ustaleniach Sąd Okręgowy uznał, że powództwo jest nieuzasadnione. W ocenie Sądu powódka nie udowodniła zasadności swojego roszczenia, a zajęcie ruchomości zgodne było z treścią tytułu wykonawczego. Zajęcie obejmowało nie tylko szczegółowo wymienione w postanowieniu produkty kosmetyczne, lecz wszystkie produkty obowiązanej, w których jest wskazanie na źródło pozyskiwania kolagenu według patentu (...) (...), jak i te, na których jako producent wskazana jest obowiązana firma (...) sp. z o.o. s.k., albowiem nie ulega wątpliwości, że obowiązana spółka pozyskiwała kolagen aktywny biologicznie wytwarzany właśnie według patentu (...). Dlatego też produkty pochodzące od tej firmy podlegają zajęciu.

Kontakt z nowym dostawcą kolagenu aktywnego biologicznie – firmą (...), która dostarczała kolagen aktywnie biologicznie niewytwarzany według patentu (...), nawiązała dopiero spółka powodowa (...) LTD, a nie obowiązana spółka. Towar pozyskiwany od nowego dostawcy – jak zeznała A. P. (2) – sprzedawany był pod inną nazwą i miał promować nowego, innego producenta (...) LTD A. P. (2) (konfekcjonowanie produktów uznawane za produkcję).

Natomiast opis zajętych ruchomości wskazuje, że zawierają one zabronione nazwy (w tym „(...)”), a w ulotkach jest odniesienie do tych produktów. Brak jest zatem zdaniem Sądu I instancji formalnych nieprawidłowości w dokonanym zajęciu, co potwierdza też fakt, że skarga na czynności komornika w postępowaniu KM 648/11 i 649/11 została oddalona.

Sąd dodał, że w art. 805 § 1 kpc ustawodawca celowo zawarł stwierdzenie, że zawiadomienia obowiązanego o zamiarze dokonania określonych czynności dokonuje się „przy pierwszej czynności (jeżeli jest obecny przy tych czynnościach) zamiast „przed pierwszą czynnością”, gdyż w wielu wypadkach prowadziłyby do ubezskutecznienia zamierzonych przez komornika czynności. Strona powodowa nie wykazała, a to na niej spoczywał ciężar dowodowy w tym zakresie, że zajęcie było nieprawidłowe a opis produktów w sporządzonych i przedstawionych dowodach z protokołów zajęcia był niedokładny. Nie tylko tego nie wykazała, ale nadto wniosła o oddalenie wniosku dowodowego pozwanej zmierzającego do dokonania oględzin zajętych ruchomości (spornych produktów). Taka postawa powoda nie może wg Sądu Okręgowego prowadzić do osiągnięcia oczekiwanych skutków procesowych. Strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swoich twierdzeń, ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile, jak w niniejszej sprawie, ciężar przeprowadzenia dowodu co do tych okoliczności na niej spoczywał. W tej sytuacji należy przyjąć, że powódka nie wykazała, ażeby zajęcie ruchomości było nieprawidłowe.

Po wtóre, niezależnie od formalnej poprawności czynności egzekucyjnych, powódka nie wykazała, że przysługuje jej tytuł własności co do tych ruchomości. Przedłożone faktury VAT (zakupy od firmy (...), (...) i (...)) są ogólne, a produkty w nich ujęte nie są tożsame z tymi, które podlegały zajęciu i zostały opisane w protokole zajęcia (prawidłowość sporządzonego protokołu nie została skutecznie podważona). Nie można było na tej podstawie ustalić, że są to te same produkty. Ciężar dowodu, że w stosunku do zajętych ruchomości nie powinna toczyć się egzekucja, gdyż stanowią własność osoby trzeciej – powodowej spółki, spoczywa na powodzie i to z surowymi rygorami, dotyczącymi prekluzji procesowej, wynikającymi z art. 843 § 3 k.p.c.

Powódka powoływała się na fakt, że we wrześniu i październiku 2010 r. na podstawie przedstawionej faktury VAT zakupiła od firmy (...) hydrat rybi biały, szary i czarny, który następnie, po konfekcjonowaniu, został zajęty przez komornika, jednak zakup ten obejmował tylko 3 rodzaje kolagenu (biały, szary czarny), natomiast zajęciu podlegało 6 produktów kolagenowych. Ponadto nielogicznym wg Sądu byłoby przyjęcie, że nowozakupiony od firmy (...) kolagen aktywny (nie związany z patentem (...)) pakowany jest w słoiczki firmy (...) należące do firmy (...) Sp. z o.o. (a w takich słoiczkach ten produkt się znajdował), skoro cały proces założenia nowego podmiotu gospodarczego podejmowany był po to, by promować nową markę (...) o nowym designie i celem odcięcia się od firmy (...) (co podkreślała A. P. (2) słuchana przed Sądem). Ponadto pierwsze zakupy od firmy (...) dokonane zostały dopiero we wrześniu 2010 r., a wcześniej kolagen aktywny, który pozyskiwała obowiązana spółka, uzyskiwany był według patentu (...). Towar od firmy (...) był dostarczony wraz z wymaganymi dokumentami wskazującymi na źródło pochodzenia kolagenu i dowodami kontroli bezpieczeństwa. Z zeznań komornika wynika, że zajmował on tylko te produkty, które wskazywały na źródło pochodzenia kolagenu związane z patentem (...).

Podobnie z ulotkami i folderami, które zakupiła powodowa spółka od firmy (...). Zamówienie to zostało zrealizowane na zlecenie powodowej spółki (...) Ltd, trudno więc uznać, aby promowano kolagen aktywny biologicznie wytwarzany metodą Prof. P. czy też firmę (...) Sp. z o.o. (poprzednio (...)), na którą nałożony został zakaz prowadzenia działalności. Z zeznań komornika wynika, że zajęte zostały tylko te ulotki, które wskazywały na źródło kolagenu wytworzonego według patentu prof. P..

Zdaniem Sądu Okręgowego brak podstaw, by twierdzić, że zajęte ulotki i foldery to te same, które zakupione zostały od firmy (...) (różnie opisane, różnice w ilościach, np. zakupiono od (...) foldery 15x15- 2.000 sztuk, tymczasem zajęte zostały foldery polski i włoskojęzyczne łącznie 3.577 sztuk). Nie są też tożsame ulotki i foldery opisane na fakturze VAT (...) dotyczącej sprzedaży produktów od firmy (...) z opisanymi w protokole zajęcia (np. na fakturze (...) ujęta jest ulotka kwadratowa (...) Kolagen - 5.600 sztuk, natomiast na zajęciu oznaczone są jako ulotki polskojęzyczne, włoskojęzyczne (...) w dużo większej ilości 11.871 sztuk).

Słoiczki i opakowania także są inaczej oznaczone (np. na fakturze słoiczek (...) Kolagen 50 ml - 3.400 sztuk i oraz słoiczek (...) Kolagen + 128 sztuk, natomiast w protokole zajęcia opisane są: „(...)” - 40 sztuk, zaś pozostałe słoiczki oznaczone są „(...)” oraz dodatkowe z oznaczeniem „grey”, „white” itd.

W ocenie I Sądu nie ulega wątpliwości, że opakowania zajęte przez komornika zawierały zabronione nazwy. Powódka przyznaje sama, że słoiczki z kolagenem miały być pakowane do innych kartoników niż te, które zostały zajęte, te zaś zostały zakupione przez powodową spółkę do utylizacji lub też kartoniki te miały zostać opatrzone dodatkowym naklejkami i nie były przygotowywane do sprzedaży.

Dokonując zatem porównania opisów produktów zakupionych przez powodową spółkę od (...) na podstawie faktury (...) z opisem zajętych ruchomości nie można jednoznacznie stwierdzić, że zajęte produkty to te same, które zostały zakupione przez powodową spółkę. Tymczasem nie można było ustalić czy w ogóle i w jakim zakresie zajęte przedmioty stanowiły własność powoda.

W związku z tym powództwo jako nieudowodnione oddalono.

Apelację od tego wyroku wniosła strona powodowa, zarzucając:

Naruszenie prawa procesowego mające istotny wpływ na zaskarżone rozstrzygnięcie:

1. art. 233 § 1 k.p.c. – poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, a to:

a) sprzeczność ustaleń z treścią dowodów poprzez przyjęcie, że powód nie przytoczył wystarczających dowodów na poparcie swoich twierdzeń, a tym samym nie wykazał, że przysługuje mu prawo własności co do tych ruchomości oraz nie wykazał nieprawidłowości związanej z zajęciem ruchomości, chociaż m.in. z zeznań świadków: M. W. (księgowej), W. P., wyjaśnień A. P. (2) oraz dokumentów: postanowienia Sądu Rejonowego (...) z dnia 18.02.2011 r., pisma

komornika J. B. z dnia 16.05.2011 r., protokołu zajęcia z listopada 2010 r., wprost wynika, że zajęte ruchomości stanowiły własność powódki;

b) nieprawidłową ocenę mocy dowodowej przedstawionych przez powódkę dowodów na okoliczność, iż zajęte ruchomości stanowiły jej własność, a to: faktur VAT potwierdzających nabycie tych ruchomości oraz odprowadzenie podatku VAT, zeznań księgowej – M. W. potwierdzających ujawnienie nabycia tych ruchomości w księgach rachunkowych, zeznań pracownika – W. P. potwierdzających, iż zajęte słoiczki zawierały hydrat kolagenu rybiego nabytego zgodnie z przedstawionymi fakturami VAT – i w konsekwencji nieprawidłowe przyjęcie, że dowody te nie są wystarczające do wykazania prawa własności;

c) brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego, w szczególności poprzez pominięcie dowodów z zeznań M. W. (księgowej), W. P. (pracownika) oraz w przeważającej mierze wyjaśnień A. P. (2) potwierdzających tytuł prawny (prawo własności) powódki do zajętych ruchomości oraz wskazujących na nieprawidłowości czynności komorniczej podczas zajęcia ruchomości;

d) sformułowanie ocen i konkluzji naruszających reguły logicznego wnioskowania poprzez nieprawidłowe uznanie, że pakowanie nabytego od firmy (...) kolagenu do słoiczków kupionych przez powódkę od firmy (...) sp. z o.o. sp. k. jest sprzeczne (a zatem nielogiczne) z zamiarem powódki, polegającym na promowaniu własnej marki, podczas gdy rzeczywistym zamiarem powódki było odpowiednie wykorzystanie nabytych produktów w celu promowania własnej marki;

e) sprzeczność wniosków z wiedzą powszechną oraz z regułami doświadczenia życiowego poprzez przyjęcie, że zajęte ruchomości nie stanowią własności powódki, chociaż sam pozwany przyznał, że ruchomości te stanowią własność powódki, wskazując bezzasadnie, że zawarta umowa sprzedaży pomiędzy powódką a spółką (...) sp. z o.o. sp. k. była pozorną czynnością prawną;

2. art. 841 § 1 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że skierowana przez komornika egzekucja do ruchomości nie narusza praw powódki;

3. art. 328 § 2 k.p.c. – poprzez niewskazanie przyczyn pominięcia części materiału dowodowego i odmówienia mu wiarygodności i mocy dowodowej, a to zeznań M. W., W. P. oraz w przeważającej mierze zeznań A. P. (2).

Mając na uwadze podniesione zarzuty wniosła o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez zwolnienie od egzekucji ruchomości zajętych w dniu 9 maja 2011 r. przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym G. – A. P. (1) (sygn. akt: KM 648/11 i KM 649/11), a gdyby to nie było możliwe – o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania;

2. zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje według norm przepisanych.

Po rozpoznaniu apelacji Sąd Apelacyjny uznał ją za nieuzasadnioną. Zarzuty apelacji koncentrują się w obszarze naruszenia prawa procesowego, a dokładniej – oceny dowodów, przeprowadzonej przez Sąd I instancji. Za bezzasadny uznać należało zarzut dotyczący naruszenia przepisu art. 328 § 2 k.p.c., tj. kwestionowanie przez powódkę prawidłowości sporządzonego przez Sąd I instancji uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Z obrazą powołanego przepisu mamy do czynienia jedynie wówczas, gdy uzasadnienie skarżonego wyroku, nie posiadając wszystkich koniecznych elementów wskazanych w tym unormowaniu lub zawierając oczywiste braki w tym zakresie, uniemożliwia dokonanie kontroli apelacyjnej (por. wyroki SN z 09.03.2006 r., I CSK 147/05, LEX nr 190753, z dnia 17.03.2006 r., I CSK 63/05, LEX nr 179971, z dnia 22.05.2003 r., II CKN 121/01, LEX nr 137611). Taka sytuacja bez wątpienia nie dotyczy uzasadnienia zaskarżonego wyroku, nie ma ono zarzucanych mu braków, a fakt, że odmawia dowodom interpretacji zgodnej z życzeniami skarżącej, nie podważa jego prawidłowości, o ile ocena Sądu zgodna jest z art. 233 § 1 kpc. Ten ostatni przepis przyznaje Sądowi orzekającemu swobodę w ocenie zebranego w sprawie materiału

dowodowego, a zarzut naruszenia tego uprawnienia tylko wtedy może być uznany za usprawiedliwiony, jeżeli Sąd zaprezentuje rozumowanie sprzeczne z regułami logiki, z zasadami wiedzy, bądź z doświadczeniem życiowym. Zarzut taki strona powodowa podnosi, ale nieskutecznie. Sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału zachodzi bowiem jedynie wtedy, gdy powstaje dysharmonia pomiędzy materiałem zgromadzonym w sprawie a konkluzją, do jakiej dochodzi sąd na jego podstawie. Sprzeczność ta występuje zatem w sytuacji, gdy z treści dowodu wynika co innego, niż przyjął sąd, gdy pewnego dowodu nie uwzględniono przy ocenie, gdy Sąd przyjął pewne fakty za ustalone, mimo że nie zostały one w ogóle lub niedostatecznie potwierdzone, gdy Sąd uznał pewne fakty za nieudowodnione, mimo że były ku temu podstawy oraz, gdy ocena materiału dowodowego koliduje z zasadami doświadczenia życiowego lub regułami logicznego rozumowania, co oznacza, że Sąd wyprowadza błędny logicznie wniosek z ustalonych przez siebie okoliczności. Z sytuacją taką z pewnością nie mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Przeciwnie – to powódka usiłuje forsować interpretację dowodów, która jest całkowicie sprzeczna z logiką i zasadami logicznego rozumowania (patrz: szczegółowo opisana przez Sąd I instancji sprzeczność pomiędzy deklarowanym przez stronę powodową zamiarem lansowania nowej firmy a zakupem przez nią np. opakowań zawierających „stare” oznaczenia), dlatego też Sąd Okręgowy prawidłowo uznał zeznania świadków W. P., M. W., a także samej A. P. (2) za niewiarygodne, bowiem przedstawiali oni ocenę faktów w sposób nielogiczny, za to w oczywisty sposób zgodny z interesem powódki. Zeznania te, wbrew twierdzeniom apelacji, bynajmniej nie stanowią dowodu własności powódki w stosunku do zajętych przedmiotów, a ocena ta nie pozostaje w sprzeczności z dowodami zakupu od firm (...), (...) i (...), ponieważ nie wykazano, aby towary te były tożsame. Obowiązek wykazania ich własności, jak słusznie podkreśla Sąd I instancji, ciążył na powódce i obowiązkowi temu nie sprostała.

W konsekwencji nie doszło także do naruszenia stanowiącego podstawę dochodzonego roszczenia art. 841 § 12 kpc i dlatego na podstawie art. 385 kpc apelacje należało oddalić.

Orzeczenie o kosztach oparto na art. 98 w zw. z art. 391 kpc.

bp